

at aktiver tilhørende foreningen, som er stillet til sikkerhed for foreningens forpligtelser, tilbageleveres til depotselskabet, når den sikrede fordring er indfriet.

Til nr. 9

Det foreslås at konsekvensrette § 121, stk. 2, således at hedgeforeninger i lighed med andre foreninger under tilsyn er omfattet af denne bestemmelse.

Til nr. 10

Det foreslås at konsekvensrette § 350, stk. 1, nr. 1, således at hedgeforeninger i lighed med andre foreninger under tilsyn er omfattet af denne bestemmelse.

Samtidig præciseres, at bestemmelsen kun vedrører godkendte fåmandsforeninger.

Til nr. 11

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 13, at hedgeforeninger omfattes af pligten til at betale afgift til Finanstilsynet. Afgiften foreslås årligt at udgøre 25.000 kr. pr. forening plus 0,02 promille af foreningens balance.

Til nr. 12

Det foreslås, at de gældende overgangsbestemmelser i §§ 384 og 385 forlænges i et år.

Ændringen af § 384 indebærer, at kravet om skriftlighed ved samtykke efter lovens § 123, frem til 1. januar 2006, kun finder anvendelse på kundeforhold indgået efter den 1. januar 2002, eller kundeforhold etableret før denne dato, hvis kunden indgår nye aftaler med den finansielle virksomhed.

Forslaget skal ses i lyset af, at Regeringens byrdekomite har besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe med henblik på at identificere og løse de administrative byrder mv., som det eksisterende regelsæt giver anledning til på det finansielle område. På baggrund af de erfaringer, som selskaberne har oparbejdet under de gældende overgangsbestemmelser, er der næppe tvivl om, at der vil være fokus på visse spørgsmål i relation til bl.a. de finansielle virksomheders muligheder for at rådgive kunderne under de eksisterende regler om videregivelse af fortrolige oplysninger.

De finansielle virksomheder har i overgangsperioden på forskellig vis søgt at indhente skriftlige samtykker fra kunder, hvis kundeforhold er etableret før 1. januar 2002 dvs. før kravet om skriftlighed ved samtykke blev indført. Dette har i visse tilfælde vist sig vanskeligt, og nogle typer finansielle virksomheder står i dag med en stor gruppe kundeforhold etableret før januar 2002, som ikke har afgivet skriftlige samtykker. Det gælder især de forsikrings-selskaber, som ikke har en løbende kundekontakt.

Dette betyder, at forsikrings-selskaberne og pensionskasserne i dag står med en stor gruppe af »gamle« kunder, der ved overgangsperiodens udløb ikke vil kunne modtage rådgivning om f.eks. nye valgmuligheder inden for deres pensionsordning. Selskaberne får herved blandt andet vanskeligt ved at leve op til forudsætningerne om øget valgfrihed i pensionsopsparingen.

Problemet er bl.a. kommet til udtryk i forbindelse med udviklingen af de såkaldte unit-linked produkter, der udbydes af selvstændige selskaber, til hvem kundeoplysninger til brug for rådgivning ikke umiddelbart kan videregives fra andre forsikrings-selskaber, med mindre der foreligger et skriftligt samtykke fra kunden - et samtykke, der for den kunde-gruppe, hvor kundeforholdet er etableret før 1. januar 2002 som nævnt har vist sig vanskeligt at fremskaffe. For at lette forsikrings-selskabernes mulighed for at rådgive denne »gamle« kunde-gruppe, foreslås det at forlænge den nugældende overgangsperiode således, at kravet om skriftlighed ved samtykke efter lovens § 123, frem til 1. januar 2006, kun finder anvendelse på kundeforhold indgået efter den 1. januar 2002, eller kundeforhold etableret før denne dato, hvis kunden indgår nye aftaler med den finansielle virksomhed.

Forlængelsen skal gøre det muligt at gennemføre drøftelserne i byrdekomiteen med hensyn til, hvorledes rådgivningsproblemerne på området generelt kan løses. Brancheorganisationen Forsikring & Pension har i øvrigt oplyst, at den i samarbejde med Forbrugerrådet er i gang med at formulere et forslag til en lempelse af videregivelsesreglerne for så vidt angår pensionsordninger, hvori der indgår dele fra flere selskaber.

Ændringen af overgangsbestemmelse i § 385 indebærer, at selskaber inden for samme koncern indtil 1. januar 2006 vil kunne videregive sædvanlige oplysninger om kundeforhold etableret før 1. januar 2002, medmindre kunden efter denne dato har indgået nye aftaler med den finansielle virksomhed eller kunden har fremsat indsigelse herimod.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ændringen af § 384 og skal gøre det muligt for virksomhederne fortsat at videregive oplysninger med henblik på af egen drift at foretage rådgivning af den kunde-gruppe, der er etableret før 2002, og som ikke har afgivet et skriftligt samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger til brug for rådgivning. Ændringen skal bl.a. gøre det muligt for f.eks. et nyetableret unit-linked selskab inden for koncernen at tage kontakt til en kunde, der har indgået sin oprindelige aftale før 1. januar 2002 (og som ikke siden har indgået nye aftaler med virksom-